

[Tesdaupf.]

må det også være klart, at det ikke er en god forretning for samfundet at købe dyrt korn fra udlandet og med samfundets penge billiggøre det, for at det skal kunne betale sig for en nærmere afgrænset gruppe landmænd at opføre det til eksport. Det kan være et spørgsmål om samfundets penge af sociale eller andre grunde skal bruges til en sådan billiggørelse, et spørgsmål, som må ses på baggrund af, om denne gruppe landmænd har denne hjælp behov. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på nu. Jeg vil kun gøre den højtærede landbrugsminister opmærksom på, at det måtte være naturligt, at der indførtes en sikkerhed i loven imod misbrug, derved at det forbydes landmænd, som har fået tildelingskorn, at sælge korn til højere pris, end tildelingskornet er købt til. Salg af eget eller tildelt korn til en høj pris kan ikke være rigtigt — det kan jo ikke have været meningen med loven —, hvis vedkommende ved statens hjælp har fået tildelt korn til en billig pris.

Men det, jeg ville sige, er, at bestemmelsen i § 6, stk. 4, er en misforståelse. Den går ud på, at hvis korn ikke kan indføres eller udenlandsk korn er for dyrt, skal der efter 1. oktober forelægges rigsdagen forslag om en øget udskrivning. Den bestemmelse er efter min og mit partis mening en misforståelse. Det er ikke rigtigt at liste en sådan mulighed for udskrivning af tildelingskorn ind ad bagvejen, og det er ikke rimeligt, at landmændene skal have en sådan usikkerhed hængende over hovedet, så de i virkeligheden ikke ved, hvorledes de kan disponere før efter 1. oktober. Bestemmelsen har efter min mening kun berettigelse, hvis der ikke blev brødkorn nok, og hvis der ikke bliver brødkorn nok, kan ministeren jo altid komme til rigsdagen, uden at det behøver at stå i dette lovforslag. Derfor vil jeg gerne sige så stærkt, jeg kan, at hvad der skal til af udskrivning, det bør stå i loven nu, så hverken kornmodtagere eller kornafleverere senere skal føle sig snydt. Den foreslåede kornudskrivning er stor nok til at fremskaffe brød og mel, og det er jo brød og mel, som er forslaget egentlige mening, og derfor bør stk. 4 i § 6 udgås.

Mit parti er altså indforstået med en kornordning til fremskaffelse af og billiggørelse af brødkorn som et led i det lovkompleks, der nu skal behandles, og jeg kan derfor på mit partis vegne, udover de indsigelser, jeg har gjort — men jeg vil også pointere, at det er udover de indsigelser —, tilsige

lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Jørgen Jørgensen (Lejre): De lovforslag, som den højtærede landbrugsminister har fremsat, er jo et vigtigt led i den samlede sanering af landets økonomi. Jeg forstår meget vel, at det ikke har været med nogen særlig glæde, den højtærede landbrugsminister foreslår denne lovgivning gennemført, som jo betyder, at vi nu genindfører en del af de restriktioner og reguleringer indenfor erhvervslivet, som vi for ikke så længe siden har afviklet og håbet på at kunne undvære frem i tiden. Men den økonomiske udvikling i verden går i disse år Danmark imod, og det ville ikke være forsvarligt, om lovgivningsmagten under disse forhold lod tingene gå deres gang og ingen ting foretog sig for at ride stormen af.

Vi er derfor enige i, at skal landet komme igennem de vanskeligheder, vi er stillet overfor, må ekstraordinære foranstaltninger gennemføres, og jeg anerkender, at landbrugsministeren til trods for sin tidligere stilling erkender denne tingenes tilstand og tager ansvaret for at gennemføre den lovgivning overfor erhvervslivet, som forholdene nødvendiggør.

Landbrugsministerens lovforslag har som hovedformål et holde igen overfor prisstigningen, og det er også nødvendigt. Hvis det ikke skal gå helt galt med landets økonomi, må der findes et sted at sætte ind for at standse kapløbet mellem priser og lønninger, og det naturlige vil være at begynde overfor priserne. Havde landbrugsministeren fulgt det radikale venstres råd i november og lagt loft over landbrugsvarerne dengang, ville spørgsmålet om lønningerne være lettere at tale sig tilrette om nu, og lader man nu igen tingene gå videre, uden at der alvorligt bremses op overfor pristigninger, må man gøre sig klart, at næste gang vil der kræves et langt mere drastisk indgreb, end det nu er nødvendigt.

Jeg mener derfor, at tiden nu er inde, hvor rigsdagen må skride til handling, hvor de små ting må træde i baggrunden og kræfterne samles om det væsentlige. Det kornlovsforslag, landbrugsministeren har fremsat, minder i høj grad om den tidligere landbrugsministers kornlovsforslag. Mit parti er enigt i, at udskrivningen af korn ingenlunde bør være mindre, end ministeren foreslår her; vi mener tværtimod, den må være noget større. Ingen ved jo på nuværende tidspunkt, hvilke muligheder for at indføre korn udefra der kommer til at foreligge i det